

[Socialministeren.]

om indretning og brug af mekanisk drevne kraner visse bestemmelser med hensyn til kranføreres kvalifikationer. Således må der til betjening af kraner, der er bestemt til fast kranfører, kun anvendes en ærduelig og pålidelig person, der er fyldt 20 år og er fortløbig med betjening af kraner. For andre kraner gælder det, at den betjenende skal være tilbørligt instrueret om kranens rette brug.

Den tidligere nævnte bestemmelse i lov om almindelig arbejderbeskyttelse — § 29 — indeholder også hjemmel til at påbyde, at personer, der passer særlig farlige tekniske hjælpemidler, skal have gennemgået en nærmere angivet uddannelse og eventuelt aflagt en prøve. Det er hidtil ikke fundet fornødent at bringe denne bestemmelse i anvendelse, for så vidt angår kranførere.

På den ved det ærede medlems spørgsmål givne anledning skal jeg dog gerne tage det rejste problem op til nærmere overvejelse. Jeg understreger ordet „gerne“.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Petra Petersen* til handelsministeren:

„Med hvilken motivering har handelsministeren fundet det rimeligt at godkende den sidste forhøjelse af sukkerpriserne?“

Petra Petersen: Sukkerpriserne er i den seneste tid steget med 9 øre pr. kg fra fabrik, hvilket betyder en forhøjelse af detailprisen og en ekstraudgift for forbrugerne på mellem 20 og 25 mill. kr. pr. år.

Efter de gældende regler er det den højtærede handelsminister, der er ansvarlig for denne prisansættelse, og derfor finder jeg det naturligt at spørge ministeren, hvormed han motiverer den nævnte forhøjelse. Det er rigtigt, at handelsministeren skal ansætte prisen, så at der kan blive en passende løn til arbejderne, funktionærerne, dyrkerne

og direktørerne og — derudover — en passende dividende til aktionærerne. Men her er det, forbrugerne tvivler om, at det er nødvendigt af disse grunde at forhøje sukkerprisen. De faktiske forhold viser, at efter at arbejdere, funktionærer og dyrkere har fået deres aftalemæssige betaling, har fabrikkerne i de seneste år været i stand til at udbetale til aktionærerne i året 1956-57 15 pct. og i 1957-58 13½ pct. i dividende.

Det vil i virkeligheden sige, at udbyttet er dobbelt så stort som tilladt i koncessionen. Jeg kender godt den officielle motivering for denne overskridelse: at den skyldes rationalisering og besparelse ved de nye maskiner, der er indsat i virksomheden. Jeg synes dog ikke, man kan godkende denne motivering. Det er selvfølgelig tankevækkende, også med henblik på andre grene af industrien, så at sige at få dokumenteret, hvor meget kapitalen tjener på rationaliseringen, samtidig med at man forlanger, at arbejderne skal vise mådehold, for at der kan skaffes investeringer.

Et yderligere bevis for, at det ikke er nogen dårlig forretning at eje sukkeraktier, viser aktiekursernes stigning fra 160 i årene 1951-54 til i dag, hvor kursen ligger på ca. 290.

Jeg har stillet mit spørgsmål til den højtærede handelsminister for at høre, hvormed ministeren motiverer de forhøjede sukkerpriser.

Handelsministeren (Philipp): Som svar på dette spørgsmål skal jeg oplyse, at forhøjelsen er sket efter en indstilling fra sukker-tilsynet til mig. Denne indstilling gik ud på, at sukkerprisen, der før var 96 øre, skulle forhøjes med 9 øre til 105 øre. Sukkertilsynets indstilling indeholdt en meget detaljeret begrundelse for de forskellige forhold, der nødvendiggjorde den foreslåede stigning i prisen.

Det drejede sig for det første om en mindre stigning i produktionsprisen, men især drejede det sig om en ganske betydelig ned-